

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/27/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3824011068
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Valášek
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2025:3824011068.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Valáška a sudcov JUDr. Lucie Horvátovej a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti odsúdenému A. B., nar. XX.XX.XXXX v C. D., trvale bytom C. D., E. F. XX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Ilava, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 27. mája 2025 v Trenčíne, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza pod sp. zn. 1Nt/52/2024 zo dňa 22. januára 2025, jednomyselne takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B. z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T 102/2017 zo dňa 03. júna 2024, bol odsúdený A. B. (ďalej iba „odsúdený“) uznáný vinným zo spáchania pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona a pokračovacieho prečinu podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, za čo mu bol uložený súhrnný a úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 9 (deväť) rokov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia, zároveň bol zrušený výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Lučenec sp. zn. 3T 88/2023, súčasne bol odsúdenému uložený aj ochranný dohľad v trvaní 3 roky a bol zaviazaný k náhrade škody.

Odsúdený v predmetnej veci podal návrh na povolenie obnovy konania, ktorým sa domáhal povolenia obnovy konania čo do výroku o uloženom treste. O uvedenom návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania bolo rozhodnuté napadnutým uznesením Okresného súdu Prievidza pod sp. zn. 1Nt/52/2024 zo dňa 22. januára 2025 tak, že podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku súd návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania trestnej veci vedenej na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 2T/102/2017 zamietol, nakoľko neboli zistené podmienky na povolenie obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote (ihneď po jeho vyhlásení súdom prvého stupňa na verejnom zasadnutí) sťažnosť odsúdený, ktorú odôvodnil prostredníctvom ustanoveného obhajcu doslovne takto:

„Návrhom z 22.11.2024 sa obrátil odsúdený so žiadosťou o povolenie obnovy konania vo svojej veci OS PD 2T/102/2017 z dôvodov uvedených v návrhu.

1.

Okresný súd jeho návrh zamietol ako nedôvodný napriek tomu že došlo počas označeného súdneho konania k podstatnej zmene spoločenskej situácie a k podstatnej zmene právnych pomerov v oblasti trestného práva, ktoré súd v pôvodnom konaní nezaregistroval

a konal podľa predchádzajúcich právnych predpisov upravujúcich podmienky trestnosti a trestnej zodpovednosti za spáchaný trestný čin. Keďže súd tieto zmeny uskutočnené v roku 2024 pri svojom rozhodovaní nezaregistroval, hoci tieto už boli zverejnené a neriadil sa nimi v konaní, tak značným spôsobom diskriminoval odsúdené v rozhodnutí o uloženom treste a predovšetkým v ustálení právnej kvalifikácie skutkov, za ktoré odsúdeného odsúdil. Ide o zmenu právnych pomerov, ktoré znamenajú pokles trestnej sadzby o mnoho rokov, pri ustálení platnej právnej kvalifikácie. Dosah platnej právnej kvalifikácie odsúdený naznačil v návrhu na obnovu konania a tento bol podstatný pre uloženie trestu. V čase rozhodovania o uložení trestu a o kvalifikácii skutkov odsúdeného išlo o skutočnosť, ktorá súdu nebola známa, lebo by sa ňou musel zaoberať a postupovať podľa nej. Ide o legislatívny proces trestných kódexov, ktorý vyvrcholil do zákonov č. 40/2024 Z.z. a uznesenia ústavného súdu č. 41/2024 Z.z. Táto skutočnosť objektívne existovala, ale súd ju nezaregistroval a preto bola súdu neznáma.

2.

Podľa okresného súdu A. B. podal dňa 02.10.2024 návrh na povolenie obnovy konania vo veci tunajšieho súdu, sp. zn. 2T 102/2017, ktorý prišiel na tunajší súd dňa 25.11.2024, kde bol rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 2T 102/2017 zo dňa 03. júna 2024 uznaný vinným pre pokračovací obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods.1,4 Trestného zákona, pre pokračovací prečin podvodu podľa § 221 ods.1,2 Trestného zákona, za čo mu bol uložený súhrnný a úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 9 (deväť) rokov, pre výkon uloženého trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, zároveň bol zrušený výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Lučenec, sp. zn.

3T 88/2023, bol mu uložený ochranný dohľad v trvaní 3 roky a bol zaviazaný k náhrade škody. Svoj návrh odôvodnil tým, že v čase rozhodovania súd nesprávne vyhodnotil všetky skutočnosti a uložil mu neprimerane prísny trest. Podľa jeho názoru, sa má v predmetnej veci povoliť obnova konania z dôvodu, že bol nesprávne uložený trest, pretože nebol uložený v takej výške ako mal a obnova konania sa má povoliť z dôvodu, že bol prijatý Zákon číslo 40/2024 Z.z., ktorým došlo k zníženiu trestných sadzieb, pretože bola ináč určená výška škôd vzťahujúca sa na právne posúdenie skutkov a právne kvalifikácie.

3.

Súd v zamietavom rozhodnutí uviedol svoje pozorovania zo zákona konštatovaním že Podľa § 394 ods.1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli sami o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo priznanom nároku poškodeného na náhradu škody alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k stupňu nebezpečnosti činu pre spoločnosť alebo k pomerom páchatela alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu. Podľa § 399 ods.2 Trestného poriadku súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky podľa § 394 Trestného poriadku.

3.1.

Odsúdený z tejto dikcie usudzuje, že súd nezistil, hoci mal a mohol zistiť v konaní o tomto návrhu, že vyšli súdu najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli sami o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine a takto pôvodne uložený trest je v zrejmom nepomere k stupňu nebezpečnosti činu pre spoločnosť alebo k pomerom páchatela alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

4.

Ďalej súd vykonal aj dokazovanie, ale znovu konštatuje že v ňom dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky obnovy konania, pretože najavo nevyšli nové skutočnosti, resp. nové dôkazy, ktoré odôvodňujú iné rozhodnutie, ako súd už vyslovil. Preto súd v zmysle § 399 ods.2 Trestného poriadku návrh odsúdeného A. B. zamietol, pretože na verejnom zasadnutí nevyšli najavo žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by odôvodňovali povolenie obnovy konania, či už do rozhodnutia ohľadne viny, resp. zmeny trestu.

4.1.

Súdu nevyšli najavo nové skutočnosti ani na tomto verejnom zasadnutí, hoci tie vyšli najavo už 15.03.2024, keď novela trestného zákona nadobudla platnosť, čo súd nevedel atak pokračoval v konaní podľa doterajších predpisov. Táto novela bola platná, ale iba jej účinnosť sa posunula k dátumu rozhodnutia Ústavného súdu na deň 06.08.2024. O platnosti tohto zákona súd dňa 03.06. nevedel, lebo postupoval podľa predpisov, ktoré už boli platne zmenené, ale neboli účinné iba dočasne. Na tento čas neúčinnosti mal súd správne právne reagovať a vyčkať dva mesiace, aby mohol obžalobu správne a spravodlivo právne posúdiť podľa riadne schváleného a platného zákona. Súd tvrdí že o tom nevedel. Odsúdený to považuje za unáhlené konanie, ktoré ho podstatne diskriminuje pri hodnotení viny a následne ho poškodzuje na uloženom neprimeranom treste, ktorý je podľa neho viac ako dvojnásobný oproti zákonom stanovenej sadze a tento hrozný trest aj vykonáva v súčasnosti. Súd mal a mohol o tejto skutočnosti vedieť.

5.

Súd poukazuje na to, že odsúdený vo svojom písomnom návrhu, ako aj vo svojej výpovedi na verejnom zasadnutí len hodnotil to, že mu bol uložený prísny trest a to že došlo k novele Trestného zákona, kde sa trestné sadzby vzhľadom na výšku škody v jeho prípade znížili a keby bol odsúdený po novele Trestného zákona číslo 40/2024 Z.z., tak by mu bol uložený nižší trest. Teda tvrdenia odsúdeného neobstoja a nie sú dôvodom na povolenie obnovy konania. Taktiež tvrdenia odsúdeného, že mu mal byť uložený miernejší trest nie sú pravdivé, pretože správne mu bol uložený súhrnný trest, pričom mu bol uložený trest pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby. Dôvody, ktoré uvádza odsúdený, t.j. že po jeho právoplatnom odsúdení došlo k novele Trestného zákona, nie je dôvodom na povolenie obnovy konania. Súd poukazuje na to, že v zmysle novely Trestného zákona číslo 40/2024, v zmysle § 405 písm. a), b) Trestného zákona sa na odsúdeného nevzťahuje, pretože podľa § 405a) Trestného poriadku, ak v dôsledku zmeny zákona zanikla trestnosť činu podľa § 84 Trestného zákona, súd preskúma právoplatné rozhodnutie súdu vydané na základe aplikácie takého zákona jeho časti alebo niektoré jeho ustanovenia, ak uložený trest už nebol vykonaný a podľa § 405 písm. b) Trestného poriadku, ak v dôsledku zmeny zákona zanikla trestnosť činu podľa § 84 Trestného zákona, súd uznesením rozhodne, že zvyšok trestu sa nevykoná.

5.1

Odsúdený považuje takéto odôvodnenie za úplne nepriliehavé, alibistické a na vec sa nehodiace. Ak v čase odsúdenia súd nevedel o platnom zákone tak mal dodatočne svoju chybu napraviť v obnovenom konaní. Ide o podstatnú zmenu právnych pomerov, kde namiesto pôvodného posúdenia skutku ako obzvlášť závažný zločin, mal byť skutok posúdený iba ako zločin a prečin s trestnou sadzbou do 5 rokov odňatia slobody a nie v sadze 10 až 15 rokov. Ide o absolútnu diskrimináciu, ak by za rovnaké skutky spáchané pred 15.03.2024 bol iný páchatel' dňa 06.08.2024 odsúdený za prečin na trest do troch rokov a tento odsúdený bol za skutky spáchané pred 15.03.2024 dňa 03.06.2024 odsúdený v sadzbe 10-15 rokov. Toto považuje odsúdený za absolútne neakceptovateľné a neprijateľné. Preto sa dožaduje posúdenia svojho konania podľa platných zákonov v čase rozhodovania.

6.

Ak ide o skutok a trestný čin, za ktorý bol uložený úhrnný alebo súhrnný trest, súd rozsudkom zruší v dôsledku zániku trestnosti činu právoplatné rozhodnutie len vo výroku o treste a podľa § 41 alebo § 42 Trestného zákona uloží primeraný trest za zostávajúce zbiehajúce sa trestné činy, pri ktorých nezanikla trestnosť činu podľa § 84 Trestného zákona a zároveň rozhodne o započítaní už vykonaného trestu, ak je vzhľadom na druh uloženého trestu započítanie možné. To, že došlo k zníženiu trestných sadzieb, resp. zmenila sa kvalifikácia pri majetkových trestných činoch, tj. výška škody, nie je dôvodom na povolenie obnovy konania, pretože ani zákonodarca, ani Ústavný súd v Košiciach takéto skutočnosti vo svojich rozhodnutiach neuvádzali.

6.1

Ani zákonodarca a ani Ústavný súd nemajú čo uvádzať v zákone požiadavky, ktoré tu súd predostiera vo svojom rozhodnutí. Súd má konať podľa platného zákona a ak bola jeho účinnosť dočasne odložená tak mal vyčkať na účinnosť a nie ukladať drastický trest v čase platnosti iných kvalifikácií a iných trestov. Ak súd o tom nevedel tak teraz mal možnosť to napraviť.

7.

Pokiaľ by súd dospel k záveru, že na odsúdeného sa vzťahuje, tak súd by musel povoliť obnovu konania už sám, resp. na podnet prokurátora vo všetkých trestných veciach, kde odsúdení nevykonali tresty, či už podmienené, resp. nepodmienené. Dôvody, ktoré uvádza odsúdený nie sú podľa názoru súdu dôvodmi na povolenie obnovy konania, súd nezistil nové skutočnosti, ktoré by odôvodňovali záver na povolenie obnovy konania a najavo nevyšli ani nové dôkazy, ktoré by odôvodňovali záver na povolenie konania, či už vo veci samej, resp. ohľadne uloženého trestu a preto súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

7.1

Presne tak sa domnieva aj odsúdený, že súd by mal v prípade zistenia svojej chyby konať vo všetkých veciach kde došlo k nespravodlivému a nezákonnému rozhodnutiu ak tresty ešte neboli úplne vykonané a to za účelom zosúladenia spoločenského a právneho stavu v súlade so zákonom a s požiadavkou spravodlivého trestania. Ide o zásadné veci spravodlivosti a zosúladenia rozhodnutí so zákonom vo veciach nevykonaných neprimeraných trestov. Možnosťou je obnova konania ako zákonný prostriedok nápravy pochybenia súdu. Odsúdený sa tohto rozhodnutia o povolení obnovy domáha lebo tento právny inštitút nápravy považuje za jednoduchý a priliehavý a presne aj vhodný na nápravu a navrhuje, aby krajský súd povolil obnovu konania, alebo aby uvedené rozhodnutie okresného súdu zrušil a vec vrátil okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie, lebo by nastala situácia, že v jednej cele sa za rovnaké skutky ocitnú dvaja odsúdení s rozdielnymi trestami a to je neprípustné.“

Krajský súd v Trenčíne ako nadriadený súd, na podklade podanej sťažnosti odsúdeného, ktorá mu spolu so spisom bola predložená dňa 11. marca 2025, preskúmal na neverejnom zasadnutí dňa 27. mája 2025 podľa § 192 odsek 1 Tr. poriadku správnosť napadnutého uznesenia i konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdeného, hoci bola prípustná, podaná oprávnenou osobou, včas a na správnom mieste, nie je dôvodná.

Krajský súd v rámci preskúmania konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, nezistil v postupe okresného súdu chyby procesného charakteru, ktoré by samé opodstatňovali zrušenie napadnutého uznesenia. Okresný súd v súlade s ustanovením § 402 odsek 1 Tr. poriadku rozhodol napadnutým uznesením o návrhu odsúdeného na verejnom zasadnutí. V konečnom dôsledku krajský súd konštatuje, že v dôvodoch sťažnosti nie je ani namietaný procesný postup okresného súdu, predchádzajúci vydaniu napadnutého uznesenia.

Pokiaľ ide o správnosť a zákonnosť samotného napadnutého uznesenia okresného súdu, podľa odôvodnenia napadnutého uznesenia okresný súd v rámci dokazovania na verejnom zasadnutí nezistil žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by mohli byť považované za nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle § 394 odsek 1 Tr. poriadku.

Podľa § 394 odsek 1 Tr. poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom (ako aj v danom prípade) alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom, na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu alebo vzhľadom, na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie o uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

K citovanému ustanoveniu krajský súd považuje za potrebné dodať, že obnova konania z dôvodov podľa § 394 odsek 1 Tr. poriadku je mimoriadnym opravným prostriedkom, účelom ktorého je náprava právoplatného rozhodnutia, ktoré vychádza zo súdom zistených skutkových okolností, ktoré však zrejme nemôžu byť naďalej považované za správne, pretože dodatočne vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy v pôvodnom konaní neznáme, a tieto nové skutočnosti alebo dôkazy by mohli viesť k iným skutkovým zisteniam súdu. Keďže správne zistenie skutkového stavu veci je prvoradým predpokladom na správnu aplikáciu právnych predpisov, tento mimoriadny opravný prostriedok nie je určený na nápravu súdnych rozhodnutí, v ktorých by malo dôjsť k nesprávnemu a nezákonnému postupu súdu v dôsledku nesprávneho výkladu právnych noriem hmotného práva, prípadne k porušeniu procesných právnych

noriam, na ktorú nápravu slúži iný mimoriadny opravný prostriedok, a to dovolanie (§ 368 odsek 1 a nasl. Tr. poriadku), aj keď s prihliadnutím na nevyužitie riadneho opravného prostriedku obžalovaným v pôvodnom konaní, je okruh osôb, ktorý môžu podať tento mimoriadny opravný prostriedok v prospech obžalovaného limitovaný.

Krajský súd ďalej konštatuje, že pri posudzovaní splnenia podmienok na povolenie obnovy konania podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku súd hodnotí návrh na obnovu konania z dvoch hľadísk. Prvým hľadiskom je to, či v návrhu na povolenie sú vôbec uvádzané skutočnosti a dôkazy súdu skôr neznáme. Druhým hľadiskom je to, či by tieto skutočnosti alebo dôkazy samé osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi už známymi predtým, by mohli viesť k inému rozhodnutiu než je pôvodné právoplatné rozhodnutie. Riešenie tejto druhej otázky prichádza do úvahy až po kladnej odpovedi na prvú otázku.

S poukazom na uvedené, krajský súd dospel k záveru, že odôvodnenie napadnutého uznesenia okresného súdu, na obsah ktorého týmto krajský súd v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa odkazuje, obsahuje správne právne závery, podľa ktorých okresný súd dospel k záveru, že v návrhu odsúdeného na obnovu konania nie sú uvedené žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle § 394 odsek 1 Tr. poriadku. V zhode s názorom okresného súdu ani krajský súd nepovažuje zmenu Trestného zákona v dôsledku prijatej novely za novú skutočnosť alebo dôkaz v zmysle § 394 odsek 1 Tr. poriadku. Za správny preto považuje krajský súd aj záver okresného súdu o tom, že zmenu právneho stavu, teda zákonných podkladov posudzovania trestnosti činu a ukladania trestu, nemožno považovať za novú skutočnosť alebo dôkaz v zmysle § 394 odsek 1 Tr. poriadku.

Z uvedeného dôvodu okresný súd správne vyhodnotil, že návrh odsúdeného neobsahoval nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle § 394 Tr. poriadku, a preto správne rozhodol o zamietnutí návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania podľa § 399 odsek 2 Tr. poriadku, pretože neboli zistené podmienky obnovy konania.

Podľa § 193 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. Keďže s poukazom na vyššie uvedené krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného proti napadnutému uzneseniu nie je dôvodná, bolo rozhodnuté tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť n i e j e príпустná.